

עת"א 21983/09/15 - מוחמד אדקידק נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21983-09-15 אדקידק נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
העותר	מוחמד אדקידק
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר נדון למאסר של 5 שנים ו- 6 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של קשר לפשע וגניבת רכב. החל לרצות מאסרו במרץ 2013. תום מאסרו 18.9.2018. זהו מאסרו הראשון והוא מסווג בקטגוריה ב/1.
2. העותר פנה בבקשה לשלבו בסבב חופשות ובקשתו נדחתה. מכאן העתירה שבפני. לטענת העותר סירובה של הרשות לשלבו בסבב חופשות הינה החלטה בלתי סבירה בהיותו אסיר ממושמע, ללא דו"חות משמעת, שימש בעבר אסיר תומך בכלא "דקל". סיים שני קורסים לימודיים בחינוך. מצוי מזה מס' חודשים בקבוצה טיפולית של עבריינות ואלימות כללית ונמצא כיום בתעסוקה.
3. לדברי העותר, כאשר פנה לעו"סית בכלא וביקש לצאת לחופשות נענה כי עליו לסיים את הטיפול ורק לאחר מכן יוכל לצאת לחופשות. נטען כי עמדה זו סותרת את ההלכה שניתנה על ידי בית המשפט העליון ברע"ב 2397/13, **עבד אל קאדר חמזה נ' שב"ס**.
4. לחילופין, מבקש העותר להתיר לו לצאת לחופשה חריגה לצורך ביקור אביו החולה אותו לא ראה מספר חודשים כאשר אביו איננו יכול לבקר בשל מצבו הרפואי.
5. בכתב התשובה של המשיב שנשלח לבית המשפט (ביום 6.12.2015) מציינת ב"כ המשיב כי ביום

17.11.2015 הומלץ העותר ליציאה לחופשה ראשונה על ידי מפקד כלא "רימונים". הבקשה הועברה לגורמים הרלבנטיים במחוז וההליך המנהלי בעניינו של העותר צפוי להסתיים בימים הקרובים, כך שמתווך הדין בעתירה.

6. ב-7.12.2015 שלח המשיב (שב"ס) לבית המשפט "הודעת עדכון בהולה" וציין בה כי "ממש בדקות אלה... התקבלה ידיעה מודיעינית עדכנית הדורשת בדיקה מעמיקה ואינה מאפשרת הוצאת העותר לחופשה בשלב זה". לנוכח זאת, מתנגד המשיב בשלב זה להוצאת העותר לחופשה והמידע המודיעיני יוצג לבית המשפט במהלך הדין.

7. בדין שהתקיים ב-8.12.2015 (בפני כב' השופטת הבכירה נגה אוהד) הוצג לעיונו של בית המשפט המידע שהתקבל (ידיעה המסתיימת בספרות 985, להלן: "הידיעה").

ב"כ העותר טענה כי העיתוי בו נתקבל המידע אינו מקרי והוא הגיע ככל הנראה מאסיר אחר שהעותר סירב לתת לו כרטיסי טלכרד והאחר אמר לו שהוא מכין לו הפתעה.

הדין נדחה.

8. בישיבה ביום 5.1.2016 זומן לבית המשפט קצין המודיעין, כלאי אבי חכשורי והוא עדכן את בית המשפט בדלתיים סגורות. לאחר שב"כ העותר שמעה את עמדת בית המשפט לגבי המידע חזרה על הבקשה וצינה כי העותר מוכן לכל תנאי שייקבע על ידי בית המשפט.

9. בהחלטת בית המשפט (כב' השופטת הבכירה נוגה אוהד) "טרם מתן החלטה סופית" התבקש שב"ס לבחון אפשרות יציאת העותר לחופשה בת 8 שעות בתנאי מעצר בית מלא, בבית אחותו של העותר, שני ערבים צמודים, הפקדת מזומנים וערבות.

הדין נדחה.

10. לדין ביום 19.1.2016 זימן ב"כ המשיב לבית המשפט איש מודיעין, לדבריו כך הבין את החלטת בית המשפט. ב"כ המשיב צינה כי שב"ס קיבל מהעותר את פרטיהם של הערבים והכתובת של אחותו וחרף החלטת בית המשפט לא ביצע את הבדיקות שנתבקש לעשות (כדי לבחון הוצאתו לחופשה בת 8 שעות). בנסיבות אלה נדחה הדין פעם נוספת על מנת שתתקבל חוות דעת מודיעינית שתיבחן אמינותו של המידע ומוסר המידע.

11. בדו"ח שהוגש לבית המשפט בישיבה ביום 26.1.2016 עולה כי נוכח טענות העותר בנוגע למקור הידיעה הוחלט על העברתו של העותר לאגף אחר. בנוגע למידע נאמר "בשלב זה, אין ברשותנו אינדיקציה לפיה ניתן לאשר או להזים את המידע והנושא עדיין מצוי בבדיקה".

יציאתו של אסיר לחופשה תוארה "כפריווילגיה הניתנת לו על פי שיקול דעתה של הרשות המוסמכת" (רע"ב 1345/07, **פלוני נ' משטרת ישראל**) או כ"הטבה לאסיר" (רע"ב 9898/06 **זאדה נ' שב"ס**). היציאה לחופשה אינה זכות קנויה של האסיר. פריווילגיה זו ניתן בשקלולם של גורמים שונים ובין היתר התנהגותו של האסיר בין כותלי הכלא והמסוכנות הגלומה בחופשה.

בענייננו, אין חולק שהעותר עשה כברת דרך ארוכה בהיבט הטיפול: התנהגותו חיובית והוא נמצא כיום בתעסוקה. על סמך כל הנתונים הנ"ל הומלץ העותר לחופשה והחל ההליך המנהלי ובדיוק בעיתוי הזה, יום לפני הדיון בבית המשפט, נתקבלה הידיעה בעניינו. מאחר והעיתוי לקבלת הידיעה "מטריד" ומאחר ומדובר במידע בודד, ולא הייתה לגורמי המודיעין אינדיקציה להזין או לאשש את המידע ונוכח התנהלותו התקינה של העותר במהלך כל השנים בין כותלי הכלא, ובהיותו אב לילדה בת 5 שנזנחה על ידי אמה, החלטתי להיעתר לבקשה החלופית של העותר ולאפשר לו חופשה של 8 שעות בבית אחותו, בתנאי מעצר בית מלא, שני ערבים צמודים ובהפקדת מזומנים וחתימה על ערבות עצמית.

העותר יוצא לחופשה תוך 15 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ב"כ המשיב ידאג להעברת עותק מהחלטה זו לידי העותר.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ו, 28 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.